

Žalobní důvody a hlavní tvrzení

V napadeném rozhodnutí Komise shledala, že žalobkyně, mimo jiné, porušily článek 81 ES a čl. 53 odst. 1 dohody o EHP tím, že se podílely na dohodách a jednáních ve vzájemné shodě, které ovlivnily trh EHP s průmyslovými měděnými trubkami dodávanými ve vrstevně navinutých kotoučích. Z těchto důvodů Komise uložila žalobkyním společně a nerozdílně pokutu ve výši 18 990 000 eur.

Žalobkyně nepopírají zjištění obsažená v rozhodnutí týkající se jejich porušení pravidel hospodářské soutěže ES a EHP, ale tvrdí, že se Komise dopustila několika skutkových a právních omylů při výpočtu výše pokuty. Zprvce se domnívají, že při stanovení základu pokuty a při výpočtu její složky odrážející délku trvání Komise porušila zásady přiměřenosti a rovného zacházení tím, že nevzala v úvahu statisticky bezvýznamný dopad předmětných dohod na trh a změny, k nimž došlo v kartelových činnostech.

Žalobkyně dále namítají, že Komise při posuzování závažnosti porušení hrubě nadhodnotila hospodářský dopad předmětných dohod tím, že spíše než trh zpracovatelských služeb vzala v úvahu velikost trhu s polotovary (měděné průmyslové trubky).

Žalobkyně též tvrdí, že Komise chybně opomenula vzít v úvahu několik polehčujících okolností, to jest: omezené provedení předmětných dohod žalobkyněmi, jejich okamžitě a dobrovolně ukončení porušování; strukturální krizi oboru výroby průmyslových trubek a spolupráci žalobkyní s Komisí. Žalobkyně namítají, že snížení pokuty o 30 %, které jim bylo přiznáno, bylo založeno na chybných skutkových předpokladech a bylo v rozporu s praxí Komise a s judikaturou. Dále uvádějí, že Komise protiprávně rozlišovala mezi nimi a jinou společností tím, že uplatňovala určité polehčující okolnosti pouze vůči poslední zmíněné společnosti a že bez jakéhokoli objektivního důvodu zacházela s touto společností daleko shovívavěji.

Žaloba podaná dne 8. dubna 2004 panem Guiseppem Caló proti Komisi Evropských společností**(Věc T-134/04)**

(2004/C 146/08)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společností byla předložena dne 8. dubna 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společností panem Guiseppem Caló, s bydlištěm v Lucemburku, zastoupeným panem Sébastienem Orlandi, panem Albertem Coolenem, panem Jean-Noëlem Louistem a panem Etienne Marchalem, advokáty, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 30. března 2004 o obsazení funkce třídy A2 ředitele ředitelství „Statistiky zemědělství, rybolovu, strukturálních fondů a životního prostředí“ v GR EUROSTAT a o zamítnutí žádosti žalobce, kterou se uchází o toto místo;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení

Žalobce, úředník žalované přidělený k EUROSTATu jako ředitel ředitelství „Statistiky zemědělství, rybolovu, strukturálních fondů a životního prostředí“ byl přeložen do funkce hlavního poradce u generálního ředitele generálního ředitelství, ke kterému byl přidělený, přičemž bylo převedeno i jeho pracovní místo. Komise rovněž rozhodla o obsazení jeho původní funkce.

Žalobce napadl tato rozhodnutí u Soudu v rámci jiné věci (T-118/03 Caló v. Komise).

Touto žalobou žalobce zpochybňuje rozhodnutí jmenovat jiného úředníka na jeho původní funkci, předně se dovoláváve stejných žalobních důvodů jako dovolávaných ve věci T-118/03. Nadto uplatňuje, že vybraný uchazeč údajně nemá kvalifikaci požadovanou v dotyčném oznámení o uvolnění místa. Rovněž tvrdí, že se tento uchazeč zúčastnil schůze vedoucích kabinetů komisařů, na které bylo rozhodnuto o obsazení místa, o které se on sám ucházel. Žalobce na základě toho poukazuje na porušení zásad průhlednosti, spravedlnosti a nestrannosti, jakož i porušení práv obhajoby. Konečně žalobce poukazuje na skutečnost, že zcela chybí odůvodnění.

Žaloba podaná dne 13. dubna 2004 p. Kurtem Mayerem, společností Tilly Forstbetriebe GesmbH, p. Antonem Volpinim de Maestrim a p. Johannesem Volpinim de Maestrim proti Komisi Evropských společností**(Věc T-137/04)**

(2004/C 146/09)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudu prvního stupně Evropských společností byla předložena dne 13. dubna 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společností p. Kurtem Martinem Mayerem, s bydlištěm v Eisentrattenu (Rakousko), společností Tilly Forstbetriebe GesmbH, se sídlem v Treibachu (Rakousko), p. Antonem Volpinim de Maestrim, s bydlištěm ve Spittal/Drau (Rakousko), jakož i p. Johannesem Volpinim de Maestrim, s bydlištěm v Seebodenu (Rakousko), zastoupenými p. M. Schaffgotschem, advokátem.

Žalobci navrhují, aby Soud:

— zrušil celé napadené rozhodnutí Komise,

v případě, že tomuto návrhu nebude vyhověno, podpůrně navrhují, aby Soud

— zrušil napadené rozhodnutí, pokud jde o všechny rakouské lokality významné pro Společenství (kód AT přílohy I napadeného rozhodnutí),

v případě, že tomuto návrhu nebude vyhověno, podpůrně navrhují, aby Soud

— a) zrušil napadené rozhodnutí Komise v části týkající se zápisu lokality AT 2010000 „Nockberge“ a

b) zrušil napadené rozhodnutí Komise v části týkající se zápisu lokality AT 2119000 „Gut Walterskirchen“;

v případě, že tomuto návrhu nebude vyhověno, podpůrně navrhují, aby Soud

— zrušil zápis určitých lokalit v příloze I napadeného rozhodnutí posouzených za lokality významné pro Společenství pro stanoviště a druhy se stupněm zastoupení a celkovým hodnocením B, C a D (podpůrně C a D, a opět podpůrně výlučně C) v souladu se standardními formuláři členských států,

a) pro veškeré lokality uvedené v napadeném rozhodnutí (tj. v příloze I), a podpůrně

b) pro veškeré rakouské lokality (Kód AT přílohy I), a podpůrně

c) pouze pro lokality AT 2102000 „Nockberge“ a AT 2119000 „Gut Walterskirchen“,

— v každém případě uložil Komisi náhradu nákladů řízení k rukám zplnomocněného zástupce žalobců.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení

Touto žalobou žalobci napadají rozhodnutí Komise ze dne 22. prosince 2003, kterým se přijímá, podle směrnice Rady 92/43/EHS, seznam lokalit významných pro Společenství pro alpskou biogeografickou oblast⁽¹⁾. Žalobci jsou zemědělci a lesníci, kteří na svých pozemcích vykonávají zemědělskou a lesní činnost, včetně druhotných činností, přičemž tyto pozemky leží v „lokalitách významných pro Společenství“ stanovených v napadeném rozhodnutí. Žalobci uplatňují, že z nich rozhodnutí dělá osoby, kterým jsou určeny normy Společenství. Tímto bylo vlastnické právo žalobců, které musí být chráněno na základě ústavní tradice Společenství, omezeno schématickým způsobem a výrazně nad rozsah, jenž by mohl

být nezbytný s ohledem na případné sociální povinnosti, aniž by byly vyváženy zájmy, stanoveny výjimky a aniž by byla poskytnuta odpovídající náhrada. (nebo dokonce, aniž by byla přijata opatření za účelem poskytnutí náhrady) v rozporu se Smlouvou ve smyslu čl. 230 odst. 2 ES, což vyžaduje zrušení napadeného rozhodnutí.

Žalobci uplatňují, že napadené rozhodnutí je také v rozporu se samotnou směrnicí⁽²⁾, na níž se dané rozhodnutí zakládá. Nezbytné podklady pro určení nutného finančního příspěvku nebyly správně stanoveny a soudržnost sítě chráněných lokalit, kterou vyžaduje směrnice, není zaručena.

Navíc žalobci uplatňují, že Komise v napadeném rozhodnutí výslovně a jasně neupřesnila, pro které druhy a stanoviště mají lokality, jí napříště označené za „lokality významné pro Společenství“, skutečně význam pro Společenství. Konečně žalobci tvrdí, že pokud jde o chráněné lokality dotýkající se žalobců, je obsah rozhodnutí Komise založen na chybných skutečnostech. Tímto byly lokality chybně označeny za lokality významné pro Společenství pro určité druhy a stanoviště, což je rovněž důvod, pro které je nezbytné napadené rozhodnutí zrušit.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 14, 21.1. 2004, s. 21.

⁽²⁾ Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206, s. 7).

Žaloba podaná dne 8. dubna 2004 Adviesbureau Ehcon B.V. proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-140/04)

(2004/C 146/10)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 8. dubna 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Adviesbureau Ehcon B.V., se sídlem v Reeuwijk (Nizozemsko), zastoupenou p. M.A. Goedkoopem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— uložil Evropskému společenství zaplatit náhradu škody ve výši 158 400 eur, jako náhradu újmy, kterou utrpěla žalobkyně v důsledku toho, že nezískala zakázku; tato částka má být navýšena o zákonné úroky až do doby splacení celé částky;